

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 587/2022

09.06.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милорада Милошевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 561/20 од 26.10.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 326/21 од 25.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Милошевића, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сремској Митровици К 561/20 од 26.10.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 326/21 од 25.03.2022. године, тако што Врховни касациони суд, окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку, у вези са чланом 170. став 4. Кривичног законика.

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Што је дана ...2020. године између 11:00 и 13:01 часова, у ..., у просторијама Градске управе за буџет и локални економски развој града ..., пред дисциплинском комисијом, у дисциплинском поступку за утврђивање дисциплинске одговорности, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан свог дела и хтео његово извршење, свестан забрањености свог дела, увредио приватну тужилу ББ, износећи неистините тврдње, на тај начин што је пред дисциплинском комисијом прочитана изјава предата и потписана од стране окривљеног АА у предмету Градске управе за буџет и локални економски развој града ... пословни број ... у којој окривљени у 30-ом реду на четвртој страници наводи: „Даље би настављала да говори ББ, такође, веома гласно: „Јесте, ми смо мачке, сви д.кају на нас, кажи и ти инспекторе да д.каш на нас“. Даље су настављале да набрајају ко све врши такве радње везано за њих две, надвикујући се, опет са израженом гестикулацијом са рукама и мимиком лица опонашајући извесне радње и набрајајући редом колеге из службе, затим поједине из других служби и управа да би се, када су се заукавале у набрајању сетиле и градоначелника, начелника као и начелника разних градских управа, министре и да не

набрајам даље“, те у 34-0м реду на деветој страници наводи: “Дешавало се често да ВВ док седи за канцеларијским столом, нападно се трудећи да ми привуче пажњу, почне да завлачи руке у панталоне. На исти начин се понашала и ББ задижући сукњу и завлачећи руку испод сукње док седи за својим столом, такође се упадљиво трудећи да ми привуче пажњу“, коју изјаву је пред присутним члановима комисије и странкама у поступку, на усменој јавној расправи, прочитала члан комисије ГГ, која изјава је састављена у прилог записника и чини његов саставни део, те је на тај начин постала јавна и са њеним садржајем је могао да се упозна велики број људи, а која изјава шкоди угледу и части приватне тужиље, а све напред наведено је окривљени урадио у намери њеног омаловажавања,

- чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

На основу члана 258. став 3. ЗКП приватна тужиља ББ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Обавезује се приватна тужиља ББ да, сходно члану 265. став 3. ЗКП, накнади трошкове кривичног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 561/20 од 26.10.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 80.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде. Приватна тужиља ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року одређеном у изреци пресуде и да приватној тужиљи надокнади трошкове заступања од стране пуномоћника, адвоката Милана Андоновића, у висини о којој ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 326/21 од 25.03.2022. године одбијене су као неосноване жалба окривљеног АА и жалба његовог браниоца, адвоката Милорада Милошевића, а пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 561/20 од 26.10.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Милорад Милошевић, поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1, 5. и 11. и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини побијане пресуде тако што ће према окривљеном одбити оптужбу.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде

против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Основано се захтевом за заштиту браниоца окривљеног указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 170. став 1. КЗ.

Кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ чини онај ко увреди другог.

Одредбом члана 170. став 4. КЗ прописано је да се неће казнити за дело из става 1. до 3. овог члана учинилац, ако је излагање дато у оквиру озбиљне критике у научном, књижевном или уметничком делу, у вршењу службене дужности, новинарског позива, политичке делатности, у одбрани неког свог права или заштити оправданих интереса, ако се из начина изражавања или из других околности види да то није учинио у намери омаловажавања.

Сходно цитираним законским одредбама, основ искључења постојања кривичног дела увреда, постоји уколико су кумулативно остварени објективни и субјективни услов. Објективни услов се огледа у томе да је увредљива изјава дата, између осталог, у одбрани неког свог права или заштити оправданих интереса, док субјективни услов јесте да код оног чија изјава објективно представља омаловажавање неког лица, односно повреду његове части, није постојала намера омаловажавања.

По становишту Врховног касационог суда, дело окривљеног АА, описано у изреци побијане првостепене пресуде, не садржи сва законска обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ. Ово из разлога што се у чињеничном опису радњи окривљеног наводе само чињенице изнете у писменој изјави окривљеног дате у дисциплинском поступку за утврђивање дисциплинске одговорности у предмету Градске управе за буџет и локални економски развој града пословни број ..., али се не описује да су наведене чињенице изнете у намери омаловажавања приватне тужиле.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је наведену писмену изјаву дао током дисциплинског поступка за утврђивање дисциплинске одговорности, у којем је као државни службеник запослен у Градској управи за буџет и локални економски развој града ..., имао право да изнесе усмену или писмену одбрану, што је окривљени и учинио достављајући наведену изјаву дисциплинској комисији. Износећи своју одбрану на наведени начин, окривљени је у спорној писменој изјави, између осталог, указао на понашање приватне тужиле ББ, у циљу заштите својих права у локалној самоуправи у којој је радио. У том смислу, у чињеничном опису дела у изреци побијане пресуде, цитирани су наводи изјаве окривљеног о понашању приватне тужиле који су увредљиви али из истих не произлази да су изнети са намером омаловажавања приватне тужиле. Обзиром да у опису радњи окривљеног није описана намера омаловажавања, дело које је окривљеном стављено на терет приватном тужбом, а за које је правноснажно осуђен, није кривично дело.

Стога је погрешно становиште нижестепених судова да радње које је окривљени АА предузео, а које су описане у изреци побијане првостепене пресуде, садрже елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, па се основано захтевом за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 170. став 1. КЗ на штету окривљеног.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милорада Милошевића, као основан и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, отклонио преиначењем побијаних правноснажних пресуда тако што је окривљеног на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично увреда из члана 170. став 1. КЗ јер дело за које је окривљени правноснажно осуђен није кривично дело.

Како је Врховни касациони суд окривљеног АА на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, то је сходно одредби члана 265. став 3. ЗКП одлучио о трошковима кривичног поступка, а на основу члана 258. став 3. ЗКП приватну тужиљу ББ упутио да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку.

Врховни касациони суд се, сходно донетој одлуци, није упуштао у разматрање осталих повреда истакнутих у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА обзиром да је то беспредметно у оваквој процесној ситуацији.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић